

BACKGROUND REPORT

PRAGUE PRAŽSKÝ
STUDENT STUDENTSKÝ
SUMMIT

HRC

Svoboda náboženského vyznání

Autorka: Markéta Aranyossová
Imprimatur: Martin Mezenský, Matěj Křepinský
Jazyková úprava: Jakub Kopřiva, Jana Fialová, Vendula Kulichová
Grafická úprava: Jan Hlaváček, Michal Zikmund

Model OSN

Vydala Asociace pro mezinárodní otázky (AMO) pro potřeby XXI. ročníku Pražského studentského summitu.

© AMO 2015

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)
Žitná 27, 110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 813 460, e-mail: summit@amo.cz
IČ: 65 99 95 33

www.amo.cz

www.studentsummit.cz

1 Úvod

Svoboda náboženského vyznání patří mezi základní lidská práva a svobody, které náleží každému jednotlivci či skupině a které jsou univerzální a nezcizitelné.¹ Za nejdůležitější lidskoprávní dokument Organizace spojených národů, ve kterém byly tyto principy zaznamenány, je považována Všeobecná deklarace lidských práv, která byla přijata 10. prosince 1948 v Paříži.²

Všeobecná deklarace lidských práv se skládá z úvodu a třiceti článků, z nichž se právě článek číslo osmnáct věnuje svobodě náboženského vyznání. Jeho celé znění je:

„Každý má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženství; toto právo zahrnuje v sobě i volnost změnit své náboženství nebo víru, jakož i svobodu projevat své náboženství nebo víru, sám nebo společně s jinými, ať veřejně nebo soukromě, vyučováním, prováděním náboženských úkonů, bohoslužbou a zachováváním obřadů.“³

Právě netolerance svobody náboženského vyznání a porušování těchto principů často vedlo a i dnes vede k mnoha konfliktům, ať už na lokální, regionální či mezinárodní úrovni.⁴ Ačkoliv by svoboda náboženského vyznání a především její respektování na základě Všeobecné deklarace lidských práv měla být samozřejmostí, často se setkáváme s porušováním lidských práv v souvislosti s náboženstvím a s různými formami náboženské diskriminace.

2 Definice náboženství

Především z důvodu různorodého sociálního a historického kontextu neexistuje univerzálně platná definice náboženství.⁵

I přesto bylo náboženství v roce 1993 definováno Výborem pro lidská práva, který se skládá z osmnácti nezávislých odborníků z celého světa, jako: „víra v božské, nebožské či ateistické

¹ OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: What are human rights? [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.ohchr.org/en/issues/pages/whatarehumanrights.aspx>.

² OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: Universal Declaration of Human Rights [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.ohchr.org/EN/UDHR/Pages/Introduction.aspx>.

³ OSN: Všeobecná deklarace lidských práv [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/03/vseobecna-deklarace-lidskych-prav.pdf>.

⁴ THE GUARDIAN: Doesn't religion cause most of the conflict in the world? [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z: <http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/jul/02/religion-wars-conflict>.

⁵ Mnoho badatelů a filozofů se po celá staletí zabývalo nejen náboženstvím samotným, ale i definicí tohoto pojmu. Mezi ty současné patří například antropolog Talal Asad, pocházející ze Saudské Arábie, či americký historik Jonathan Z. Smith.

názory, stejně jako právo nevyznávat žádné náboženství nebo víru.⁶ Tato definice jako jedna z mála zohledňuje všechny formy náboženství a nepřichází do konfliktu se žádnou z nich.

2.1 Důležitost svobody náboženského vyznání

Již v roce 1981 zdůraznilo význam svobody náboženského vyznání i Valné shromáždění OSN, a to prostřednictvím Deklarace o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založené na náboženství nebo vyznání (rezoluce A/RES/36/55).⁷ Zmiňuje v ní důležitost svobody náboženského vyznání jako jednoho z prostředků sloužících k dosažení celosvětového míru, sociální spravedlnosti a přátelství mezi národy.

3 Mezinárodní dokumenty týkající se svobody náboženského vyznání

Základem pro právně zakotvenou svobodu náboženství jsou především mezinárodní smlouvy, které se týkají obecně lidských práv. Ty nastavují standard nejen pro svobodu vyznání, ale především i pro její propagaci a ochranu. Poskytují normativní rámec, ve kterém jednotlivé státy mohou formovat své vlastní zákony, a také základy pro rozvoj demokratických institucí v multikulturních komunitách. Mezinárodní dohody týkající se práv na svobodu náboženského vyznání lze rozdělit na africké, americké, evropské (podle světadílů) a na dokumenty OSN, které se týkají všech členských zemí. Co se týká asijského kontinentu, nejsou zde vytvořeny dokumenty platné pro celý region, a to především z důvodu náboženské rozdílnosti jednotlivých zemí.

3.1 Deklarace a konvence OSN

V rámci OSN se tématu náboženské svobody věnuje hned několik orgánů, jako je Rada pro lidská práva (Human Rights Council, HRC) nebo Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, UNESCO).⁸ Na půdě Organizace spojených národů vzniklo hned několik významných dokumentů týkajících se právě otázky svobody náboženského vyznání.

⁶ UNIVERSITY OF MINNESOTA: HUMAN RIGHTS LIBRARY: STUDY GUIDE: Freedom of Religion or Belief [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www1.umn.edu/humanrts/edumat/studyguides/religion.html>.

⁷ Valné shromáždění OSN: Deklarace o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založených na náboženství či víře [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://spcp.prf.cuni.cz/dokument/de01-81.htm>.

⁸ UNESCO: Religious rights: International Legal Instruments [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.unesco.org/most/rr2int.htm>.

Jedním z nejvýznamnějších mezinárodních dokumentů OSN je již několikrát zmíněná Všeobecná deklarace lidských práv z roku 1948. Ta poskytuje právní základy pro většinu aspektů lidských práv, včetně práv náboženských.

Existuje mnoho dalších smluv přijatých OSN, které se týkají náboženství. Například Konvence UNESCO proti diskriminaci ve vzdělání (1960)⁹ či Mezinárodní konvence o odstranění všech forem diskriminace (1965), v níž se právě čl. 5 věnuje mimo jiné i náboženské diskriminaci.¹⁰

Pro státy je ale nejdůležitější Mezinárodní pakt o občanských a politických právech z roku 1966, který je pro signatáře právně závazný. I proto k němu mnoho států (například USA, Austrálie a další) mělo jisté výhrady. Za příklad lze použít již zmíněné Spojené státy americké, které nesouhlasily s jistými články dokumentu (čl. 7, čl. 15), a to především z důvodu nesouladu s jejich právním systémem. Několik států sice dohodu podepsalo, ale ve své zemi ji neratifikovalo, tudíž dohoda v daném státu nenabyla účinnosti (např. Čína a Kuba).¹¹ Jeden stát se dokonce pokusil i z paktu vystoupit (KLDLR), avšak Valné shromáždění OSN na jeho návrh nepřistoupil s tím, že by byla potřeba souhlas všech ostatních signatářů.¹²

Smlouvami, které se týkají výlučně náboženství, jsou Deklarace o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založené na náboženství nebo vyznání (1981)¹³ a navazující Deklarace o odstranění všech forem náboženské nesnášenlivosti (1990).¹⁴ Tyto smlouvy jsou výsledkem třiceti let jednání a nastavují standardy pro toleranci náboženství.

3.2 Evropské dokumenty

V Evropě se svobodě náboženského vyznání nebo víry a právům osob patřícím k náboženským menšinám věnují multilaterální smlouvy a konvence Rady Evropy a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.¹⁵

⁹ UNESCO: Convention against Discrimination in Education 1960 [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z: http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=12949.

¹⁰ UNESCO: International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z: <http://www.unesco.org/most/rr4icerd.htm>.

¹¹ UN TREATY COLLECTION: P [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné z: <https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY>.

¹² TAMTÉŽ

¹³ Valné shromáždění OSN Deklarace o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založených na náboženství či víře [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://spcp.prf.cuni.cz/dokument/de01-81.htm>.

¹⁴ UNITED NATIONS: Elimination of all forms of religious intolerance [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.un.org/documents/ga/res/48/a48r128.htm>.

¹⁵ UNESCO: Religious rights: International Legal Instruments [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.unesco.org/most/rr2int.htm>.

Mezi ty nejdůležitější patří Úmluva na ochranu lidských práv a základních svobod (1950)¹⁶ a Závěrečný akt Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě (1975).¹⁷ Oba dokumenty stanovily základy pro respektování náboženských práv a ve svých definicích se velmi přibližovaly Všeobecné deklaraci lidských práv a svobod. Ačkoliv Úmluva na ochranu lidských práv nebyla jako taková oficiálně přijata Evropskou unií, v dnešní době je považována za jeden ze zásadních lidskoprávních dokumentů Evropské unie.¹⁸

3.3 Americké dokumenty

Náboženská práva jsou na americkém kontinentu uznávána v různých deklaracích Organizace amerických států (OAS), jako je Americká deklarace práv a povinností člověka (1948) a Americká konvence o lidských právech (1969).¹⁹ Zatímco první zmiňovaná deklarace se náboženství dotýká pouze okrajově, konvence o lidských právech už se náboženským právům věnuje velmi konkrétně. Zmiňuje věci jako je například právo rodičů vzdělávat své děti dle svého vlastního náboženského přesvědčení nebo zákaz deportace cizince, pokud v zemi svého původu nesmí své náboženství vykonávat.²⁰

3.4 Africké dokumenty

V Africe existují dva hlavní dokumenty o lidských právech, ačkoliv ani jeden z nich není zaměřený výhradně na náboženství. Oba přijala Africká unie²¹ a jsou to Africká charta práv člověka a národů (1986)²² a Africká charta o právech a blahu dětí (1999).²³ Africká charta práv člověka a národů následovala příkladu obdobných evropských a amerických systémů vytvořením svého vlastního, který má podobné hlavní body, ale také obsahuje své regionální

¹⁶ EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS: Evropská úmluva o ochraně lidských práv [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z: http://www.echr.coe.int/Documents/Convention_CES.pdf.

¹⁷ KBSE: ZÁVĚREČNÝ AKT HELSINKÉ KONFERENCE O BEZPEČNOSTI A SPOLUPRÁCI V EVROPĚ (1. 8. 1975) [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z: <http://smsjm.vse.cz/wp-content/uploads/2008/10/sp23.pdf>.

¹⁸ OFICIÁLNÍ INTERNETOVÉ STRÁNKY EVROPSKÉ UNIE: OPINION 2/94 OF THE COURT 28 March 1996 (Accession by the Community to the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms) [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z: http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:3645916a-61ba-4ad5-84e1-57767433f326.0002.02/DOC_2.

¹⁹ UNESCO: Religious rights: International Legal Instruments [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.unesco.org/most/rr2int.htm>.

²⁰ UNESCO: American Convention on Human Rights [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné z: <http://www.unesco.org/most/rr4am2.htm>.

²¹ AFRICAN UNION: AU in a Nutshell [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.au.int/en/about/nutshell>.

²² UNESCO: African Charter on Human and Peoples' Rights [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.unesco.org/most/rr4afr1.htm>.

²³ UNIVERSITY OF MINNESOTA: HUMAN RIGHTS LIBRARY: African Charter on the Rights and Welfare of the Child [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www1.umn.edu/humanrts/africa/afchild.htm>.

charakteristiky.²⁴ S těmi souvisí historie afrického kontinentu, neboť charta se například zavazuje ke snaze vymýtit jakékoliv pozůstatky kolonialismu či apartheidu. I proti této chartě však měly některé státy své připomínky, například Egypt si vyhradil právo jisté články (čl. 8 a čl. 18) upravit, aby byly v souladu s islámským právem.

3.5 Asijské dokumenty

V Asii momentálně nejsou žádné mezivládní organizace nebo konvence zabývající se propagací a ochranou lidských práv na celé ploše kontinentu. Je to dané velkou rozdílností jednotlivých zemí, jejichž přístup k lidským právům se dosti liší.

Avšak v jihovýchodní Asii byla v roce 1967 založena organizace ASEAN, jejímž primárním účelem je posílení ekonomického růstu, sociální a kulturní vývoj a propagace míru.²⁵ V letech 2009 a 2010 vytvořila mezivládní komisi pro lidská práva, zabývající se především propagováním lidských práv a poradenstvím pro členské země ASEAN.²⁶ V roce 2012 vytvořila a adoptovala Deklaraci lidských práv ASEAN,²⁷ kde ve svém znění zakotvila svobodu vyznání a zákaz diskriminace z náboženských důvodů.²⁸ Deklarace se však stala terčem kritiky nevládních organizací²⁹ i komisařky OSN pro lidská práva.³⁰ Dle jejich názoru deklarace nezmiňuje několik klíčových lidských práv a je nedůsledná ve formulaci,³¹ čímž umožňuje různý výklad.

²⁴ WHO: African Charter on Human and Peoples' Rights [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné z: http://www.who.int/hhr/Human_and_Peoples_rights.pdf.

²⁵ ASEAN: Overview [online]. [cit. 2015-09-13]. Dostupné z: <http://www.asean.org/asean/about-asean>.

²⁶ AICHR: About [online]. [cit. 2015-09-13]. Dostupné z: <http://aichr.org/about/>.

²⁷ ASEAN: ASEAN Human Rights Declaration [online]. [cit. 2015-09-13]. Dostupné z: <http://www.asean.org/news/asean-statement-communications/item/asean-human-rights-declaration>.

²⁸ TAMTÉŽ

²⁹ AMNESTY INTERNATIONAL: POSTPONE DEEPLY FLAWED ASEAN HUMAN RIGHTS DECLARATION [online]. [cit. 2015-09-13]. Dostupné z: <https://www.amnesty.org/en/press-releases/2012/11/postpone-deeply-flawed-asean-human-rights-declaration/>.

³⁰ UN NEWS CENTER: UN official welcomes ASEAN commitment to human rights, but concerned over declaration wording [online]. [cit. 2015-09-13]. Dostupné z: <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=43536#.VfVDHPntmkp>.

³¹ UN NEWS CENTER: UN official welcomes ASEAN commitment to human rights, but concerned over declaration wording [online]. [cit. 2015-09-13]. Dostupné z: <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=43536#.VfVDHPntmkp>.

4 Náboženská diskriminace a její definice

Existuje mnoho podob diskriminace, mezi které patří právě i diskriminace náboženská. Náboženskou diskriminaci lze chápat jako znevýhodňování jedinců a skupin z důvodu jejich náboženství či přesvědčení.³²

První deklarací Organizace spojených národů zabývající se přímo otázkou náboženské diskriminace byla Deklarace o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založených na náboženství či víře z roku 1981, v níž se v článku dvě píše:

„Nikdo nemůže být z důvodu náboženství nebo jiné víry vystaven diskriminaci ze strany jakéhokoliv státu, instituce, skupiny osob či osoby.”³³

Pro mnoho věřících náboženství zasahuje do všech aspektů jejich života; do rodinných vztahů, školního vzdělání, etikety, sociálních a ekonomických záležitostí, veřejného a politického života, a také do pracovního prostředí.³⁴ I přes fakt, že v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech z roku 1966 se v článku 18 píše o tom, že každý jedinec má právo vyznávat své náboženství v soukromí i na veřejnosti, individuálně i kolektivně,³⁵ často se jedinci uctívající nějaké náboženství či víru v rámci veřejného života mohou stát obětmi náboženské diskriminace.

4.1 Náboženská diskriminace v zaměstnání

Pro mnoho zaměstnanců má zaměstnání mnohem větší význam než pouze ekonomickou funkci. Pracovní prostředí je velice důležitým místem každodenního života a podílí se tak na socializaci, rozvoji sebevědomí a image každého pracujícího jedince. Proto i tolerance náboženství a přesvědčení má důležitou roli k jeho vytváření.³⁶

Zatímco v některých případech projevy určitého náboženského přesvědčení na pracovišti nezpůsobují žádné problémy, v jiných situacích se můžeme setkat s odmítnutím a konfrontací, s čímž souvisí následné nerespektování hodnot a tradic těchto náboženství a vede až

³² U.S. EQUAL EMPLOYMENT OPPORTUNITY COMMISSION: Religious Discrimination [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.eeoc.gov/laws/types/religion.cfm>.

³³ Valné shromáždění OSN: Deklarace o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založených na náboženství či víře [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://spcp.prf.cuni.cz/dokument/de01-81.htm>.

³⁴ TAMTÉŽ

³⁵ OSN: Mezinárodní pakt o občanských a politických právech [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: http://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/03/mezinar.pakt-obc.a.polit_.prava_.pdf.

³⁶ OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: Elimination of all forms of religious intolerance [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Religion/A.69.261.pdf>.

k vzájemné nesnášenlivost, především ze strany nevěřících.³⁷ Za příklad lze uvést situaci, kdy zaměstnavatel požaduje určitý pracovní *dress code*, jehož součástí je i krátká sukně. Tento požadavek však může být v rozporu s mnoha náboženstvími a pro některé zaměstnankyně zcela neakceptovatelný.³⁸ Dalším příkladem může být neudělení pracovního volna ve dnech, kdy by zaměstnanec z důvodů tradic určitého náboženského přesvědčení pracovat neměl.³⁹

Z těchto a podobných důvodů může na pracovišti dojít ke konfliktu mezi zaměstnancem vyznávajícím náboženství a zaměstnavatelem či jinými zaměstnanci. Tento konflikt může vyústit až v šikanu či propuštění této osoby.⁴⁰ V těchto případech se jedná právě o náboženskou diskriminaci v zaměstnání.

4.2 Náboženská diskriminace ve školách

Již v roce 1960 UNESCO přijalo Konvenci proti diskriminaci ve vzdělání,⁴¹ která zakazuje jakékoliv rozdíly ve vzdělávání pro jednotlivá náboženství a požaduje rovný přístup neohledně na vyznání. Není zde tolerována jakákoliv selekce studentů na základě jejich přesvědčení. Stejně tak mezi studenty nesmí docházet k šikaně z náboženských důvodů. Konvence nicméně povoluje zakládání školních zařízení, která jsou určena výhradně pro některé věřící.

4.3 Další druhy náboženské diskriminace

I během běžných činností, jakými jsou nákup v obchodě, cesta hromadnou dopravou či návštěva divadla nebo restaurace může dojít ke znevýhodňování věřících.⁴² O náboženskou diskriminaci se může jednat například v situaci, kdy personál restaurace či jiného podniku odmítne obsloužit jedince, jež vykazuje znaky náboženského přesvědčení například viditelným náboženským symbolem či typickým oděvem. Konflikt může dojít až do takové fáze, že tomuto člověku nebude poskytnuto zdravotní ošetření či hospitalizace v nemocnicích nebo zdravotních zařízeních, což může způsobit vážné zdravotní komplikace či ohrožení života.⁴³

³⁷ CITIZENSADVICE.ORG.UK: Discrimination because of religion or belief [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <https://www.citizensadvice.org.uk/discrimination/discrimination-because-of-race-religion-or-belief/discrimination-because-of-religion-or-belief/>.

³⁸ Tamtéž.

³⁹ Tamtéž.

⁴⁰ OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: Elimination of all forms of religious intolerance [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Religion/A.69.261.pdf>.

⁴¹ UNESCO: Convention against Discrimination in Education [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=12949.

⁴² CITIZENSADVICE.ORG.UK: Discrimination because of religion or belief [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <https://www.citizensadvice.org.uk/discrimination/discrimination-because-of-race-religion-or-belief/discrimination-because-of-religion-or-belief/>.

⁴³ Tamtéž.

5 Současné kroky Rady pro lidská práva v řešení problematiky porušování svobody náboženského vyznání

Jednou z posledních rezolucí Rady pro lidská práva, týkající se svobody náboženského vyznání, je rezoluce č. 22/20 z roku 2013, v níž Rada pro lidská práva vyzívá státy, aby zvýšily svou snahu při ochraně svobody myšlení, svědomí, náboženství a víry.⁴⁴ Státy by měly dbát na dodržování všech zásad zamezujících diskriminaci na základě náboženského přesvědčení a tímto předejít znevýhodňování osob vyznávajících nějaké náboženství v oblasti vzdělání, zdravotní péče či zaměstnání.⁴⁵

5.1 Zvláštní zpravodaj

Již od roku 1986 se Komise pro lidská práva (ta byla v roce 2006 nahrazena současnou Radou pro lidská práva) začala aktivně zabývat otázkou náboženské netolerance a diskriminace, a to především prostřednictvím zvláštního zpravodaje, jehož původní titul zněl Zvláštní zpravodaj pro náboženskou nesnášlivost (Special Rapporteur on Religious Intolerance) a který byl poté v roce 2000 přejmenován na Zvláštního zpravodaje pro svobodu náboženského vyznání či přesvědčení (Special Rapporteur on Freedom of Religion or Belief).⁴⁶

Zvláštní zpravodaj pro svobodu náboženského vyznání či přesvědčení byl zřízen na základě rezoluce č. 1986/20 a představuje ho odborník, který je jmenován Radou pro lidská práva po dobu tří let. Jedním z úkolů zvláštního zpravodaje je vypracovávání ročních zpráv, které vznikají na základě návštěv určitých států, a jež reflektují situaci na různých územích světa. Tyto roční zprávy poté předkládá Radě pro lidská práva a Valnému shromáždění OSN.⁴⁷ Mezi poslední navštívené patří asijské státy, jako jsou Vietnam, Kazachstán a Jordánsko.⁴⁸

⁴⁴ UNITED NATIONS: Resolution adopted by the Human Rights Council 22/20: Freedom of religion or belief [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G13/136/50/PDF/G1313650.pdf?OpenElement>.

⁴⁵ UNITED NATIONS: Resolution adopted by the Human Rights Council 22/20: Freedom of religion or belief [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G13/136/50/PDF/G1313650.pdf?OpenElement>.

⁴⁶ OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: Special Rapporteur on freedom of religion or belief [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomReligion/Pages/FreedomReligionIndex.aspx>.

⁴⁷ OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: Annual Reports [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomReligion/Pages/Annual.aspx>.

⁴⁸ OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: *Country visits* [online]. [cit. 2015-09-13]. Dostupné z: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomReligion/Pages/Visits.aspx>.

Současným zvláštním zpravodajem pro svobodu náboženského vyznání či přesvědčení je od roku 2010 německý profesor Heiner Bielefeldt, jehož mandát byl v roce 2013 prodloužen o další tři roky.⁴⁹

6 Závěr

Svoboda náboženského vyznání se řadí mezi základní lidské svobody, jež náleží každému jedinci a které byly zaznamenány již ve Všeobecné deklaraci lidských práv a poté i v mnoha dalších dokumentech Organizace spojených národů. I přesto se v současnosti lidstvo stále potýká s případy náboženské diskriminace a nesnášenlivosti.

Právě proto by mezinárodní společenství v čele s Radou pro lidská práva mělo i nadále pracovat na zlepšení situace týkající se svobody náboženského vyznání, neboť tato netolerance může vést k mnoha nejen regionálním, ale i mezinárodním konfliktům, a být tak destruktivní pro celou lidskou společnost.

Otázky

- Jak se vámi zastupovaná země staví k otázce náboženské nesnášenlivosti a netolerance různých forem náboženství?
- Jsou ve vámi zastupovaném státu zaznamenány případy náboženské diskriminace a tímto i rozsáhle porušována i ostatní lidská práva jako je například právo na život, svobodu a osobní bezpečnost?
- Existují ve vámi zastupované zemi nějaká opatření proti vlivu cizích náboženství?
- Jestli ano, jsou tato opatření na hranici netolerance svobody náboženského vyznání a formou náboženské diskriminace?
- Měla by Rada pro lidská práva podnikat nějaké kroky proti nerespektování svobody náboženského vyznání, nebo by to měla být čistě záležitost každého státu?
- Jaká by měla být hranice mezi omezováním náboženské svobody ze strany státu například z bezpečnostních důvodů? Kdy už se jedná o omezování práva na svobodu vyznání?

⁴⁹ OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: Mr. Heiner BIELEFELDT [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Religion/CV_bielefeldt.pdf.

Doporučené zdroje

- Seznam ročních zpráv Zvláštního zpravodaje pro svobodu náboženského vyznání či přesvědčení reflektujících situaci na různých územích světa od roku 1987 až po současnost.

<http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomReligion/Pages/Annual.aspx>

- Výběr hlavních smluv a dokumentů týkající se tématu svobody náboženského vyznání

<http://www.unesco.org/most/rr2int.htm>

- Výroční zpráva z roku 2014 vydaná Skupinou evropského parlamentu zabývající se svobodou náboženského vyznání (European Parliament Intergroup on Freedom of Religion or Belief and Religious Tolerance). Tato zpráva obsahuje informace o situaci náboženské svobody a tolerance na různých územích světa.

<http://www.religiousfreedom.eu/file/2015/06/2014-Intergroup-Report-FINAL.pdf>

Použité zdroje

AFRICAN UNION: AU in a Nutshell [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.au.int/en/about/nutshell>.

UNESCO: American Convention on Human Rights [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné z: <http://www.unesco.org/most/rr4am2.htm>.

BBC: French scarf ban comes into force [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné z: <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/3619988.stm>.

CIA: The World Factbook: India [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/in.html>.

CIA: TheWorldFactbook: Nigeria [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ni.html>.

CIA: TheWorldFactbook: Russia [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ru.html>.

CITIZENSADVICE.ORG.UK: Discrimination because of religion or belief [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <https://www.citizensadvice.org.uk/discrimination/discrimination-because-of-race-religion-or-belief/discrimination-because-of-religion-or-belief/>.

COUNCIL OF EUROPE: European Convention on Human Rights [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/digital-agenda/sites/digital-agenda/files/Convention_ENG.pdf.

EQUITY ALLIANCE: Addressing Discrimination in School Matters [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné z: http://ea.niusileadscape.org/docs/WhatMatters_Discrimination.pdf.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS: Evropská úmluva o ochraně lidských práv [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z: http://www.echr.coe.int/Documents/Convention_CES.pdf.

HUMAN RIGHTS WITHOUT FRONTIERS: Freedom of Religion or Belief World Report 2013 [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: http://www.hrwf.net/images/reports/2014/FORB_2013.pdf.

THE WORLD BANK: India | Data [online]. [cit. 2015-09-20]. Dostupné z: <http://data.worldbank.org/country/india>.

MASARYKOVA UNIVERZITA: Diskriminace a související otázky [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://is.muni.cz/el/1422/jaro2011/MP216Zk/um/Diskrimin..pdf>.

OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: AnnualReports [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z:

<http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomReligion/Pages/Annual.aspx>.

OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: Elimination of all forms of religious intolerance[online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z:

<http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Religion/A.69.261.pdf>.

OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: Mr. Heiner BIELEFELDT [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z:

http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Religion/CV_bielefeldt.pdf.

OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: Special Rapporteur on freedom of religion or belief[online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z:

<http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomReligion/Pages/FreedomReligionIndex.aspx>.

OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: Universal Declaration of Human Rights [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z:

<http://www.ohchr.org/EN/UDHR/Pages/Introduction.aspx>.

OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS: What are humanrights? [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z:

<http://www.ohchr.org/en/issues/pages/whatarehumanrights.aspx>.

OFICIÁLNÍ INTERNETOVÉ STRÁNKY EVROPSKÉ UNIE: OPINION 2/94 OF THE COURT 28 March 1996 (Accession by the Community to the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms) [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z:

http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:3645916a-61ba-4ad5-84e1-57767433f326.0002.02/DOC_2.

OSN: Mezinárodní pakt o občanských a politických právech [online]. [cit. 2015-07-15].

Dostupné z: http://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/03/mezinar.pakt-obc.a.polit_.prava_.pdf.

OSN: Všeobecná deklarace lidských práv [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z:

<http://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/03/vseobecna-deklarace-lidskych-prav.pdf>.

Valné shromáždění OSN: Deklarace o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založených na náboženství či víře [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z:

<http://spcp.prf.cuni.cz/dokument/de01-81.htm>.

RELIGIOUSTOLERANCE.ORG: United Nations' Declarations on Religious Intolerance [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: http://www.religioustolerance.org/un_dec.htm.

RUSSIAN FEDERATION: FEDERAL STATE STATISTICS SERVICE: Russia population [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z: http://www.gks.ru/bgd/regl/b14_12/IssWWW.exe/stg/d01/05-01.htm.

SACRA: Rozhledy a polemika: Možnost univerzální definice náboženství: Širší kontext problému [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: http://www.sacra.cz/2010-1/3_Sacra_8-2010-1_9.pdf.

THE GUARDIAN: Doesn't religion cause most of the conflict in the world? [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z: <http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/jul/02/religion-wars-conflict>.

THE INTERNATIONAL JOURNAL OF PEACE STUDIES: Religion and Conflict [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné z: http://www.gmu.edu/programs/icar/ijps/vol2_1/Reyschler.htm.

THE WORLD BANK: India | Data [online]. [cit. 2015-09-20]. Dostupné z: <http://data.worldbank.org/country/india>.

U.S. EQUAL EMPLOYMENT OPPORTUNITY COMMISSION: Religious Discrimination [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.eeoc.gov/laws/types/religion.cfm>.

UNESCO: African Charter on Human and Peoples' Rights [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.unesco.org/most/rr4afr1.htm>.

UNESCO: Convention against Discrimination in Education [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=12949.

UNESCO: Final Act of the Conference on Security and Co-operation in Europe [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné z: <http://www.unesco.org/most/rr4csce1.htm>.

UNESCO: Religious rights: International Legal Instruments [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.unesco.org/most/rr2int.htm>.

UNITED NATIONS: Declaration on the Elimination of All Forms of Intolerance and of Discrimination Based on Religion or Belief [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.un.org/documents/ga/res/36/a36r055.htm>.

UNITED NATIONS: Elimination of all forms of religious intolerance [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.un.org/documents/ga/res/48/a48r128.htm>.

UNITED NATIONS: Resolution adopted by the Human Rights Council 22/20: Freedom of religion or belief [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G13/136/50/PDF/G1313650.pdf?OpenElement>.

UNITED NATIONS: The Universal Declaration of Human Rights [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www.un.org/en/documents/udhr/>.

UNIVERSITY OF MINNESOTA: HUMAN RIGHTS LIBRARY: African Charter on the Rights and Welfare of the Child[online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www1.umn.edu/humanrts/africa/afchild.htm>.

UNIVERSITY OF MINNESOTA: HUMAN RIGHTS LIBRARY: STUDY GUIDE: Freedom of Religion od Belief [online]. [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <http://www1.umn.edu/humanrts/edumat/studyguides/religion.html>.

UN TREATY COLLECTION: International Covenant on Civil and Political Rights [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné z: <https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY>.

KBSE: ZÁVĚREČNÝ AKT HELSINKÉ KONFERENCE O BEZPEČNOSTI A SPOLUPRÁCI V EVROPĚ (1. 8. 1975) [online]. [cit. 2015-08-01]. Dostupné z: <http://smsjm.vse.cz/wp-content/uploads/2008/10/sp23.pdf>.

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Hlavní partner
Modelu OSN

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Univerzitní partner

Hlavní partner Modelu EU

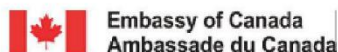
Partner jednání

Partner zahájení

Partneři Modelů

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Hlavní mediální partner

IHNED.cz

Mediální partner

RESPEKT

Partner Chronicle

METROPOLITNÍ
UNIVERZITA PRAHA

Za podpory

AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN

SCIO

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

Pražský studentský summit
projekt Asociace pro mezinárodní otázky